

Sanna Honkimäki & Päivi Tynjälä

TUTTU OPETTAJA ANTAA YLIOPISTOLLE KASVOT

Uusien opiskelijoiden tuutoroinnista hyviä kokemuksia

Yliopisto-opettajien vetämissä tuutorointiryhmissä opintonsa aloittavat opiskelijat voivat keskittyä uudessa elämänvaiheessa mieltä vaivaaviin kysymyksiin ja tulevan suunnitteluun. Ohjaus auttoi opiskelijoita itsenäistymään oppimisessaan ja lisäsi motivaatiota. Opettajat itse kokivat tuutoroinnin monipuolistavan työtään ja lisäävän yhteistyötä opettajien kesken.

Tällaisia tuloksia on saanut tutkija Sanna Honkimäki Jyväskylän yliopiston Koulutuksen tutkimuslaitoksesta. Honkimäki haastatteli tutkimustaan varten Jyväskylän ja Tampereen yliopistojen ensimmäisen vuoden englannin kielen opiskelijoita sekä tuutoroinnista vastanneita opettajia Jyväskylän yliopistossa. Lisäksi Honkimäki on seurannut Jyväskylän yliopistossa vuosina 2002 ja 2003 aloittaneiden opettajaohjausta saaneiden opiskelijoiden opiskeluorientaatioita ja sen muutoksia kahden vuoden ajan. Tampereen yliopiston opiskelijat olivat tässä vertailuryhmänä.

- Tulokset olivat varsin positiivisia ja opiskelijat suosittelivat lämpimästi tuutorointiryhmiin osallistumista myös tuleville opiskelijoille. Opettajatuutori antaa yliopistolle kasvot, kun opettajien ja opiskelijoiden vuorovaikutus opintojen alussa on yleensä vähäistä, Honkimäki kuvailee.

Opiskelijat oppivat säätelemään oppimistaan

Opettajatuutoroinnissa opintojaan aloittavat opiskelijat jaetaan noin 10 hengen ryhmiin, joissa kussakin on yksi opettaja tuutorina. Ryhmissä keskustellaan erilaisista opiskelijoiden uuteen elämänvaiheeseen liittyvistä kysymyksistä, kuten yliopiston käytänteistä, opintosuunnitelmien laatimisesta sekä urasuunnitelmista. Ammatillisista tavoitteista keskusteleminen jo opintojen alussa selkeyttää opiskelijan pyrkimyksiä ja auttaa opintojen suuntaamisessa ja sujumisessa. Ryhmiin voidaan kutsua myös vierailijoita: samalta alalta jo valmistuneita ja yliopiston ura- ja rekrytointipalvelusta vastaavia henkilöitä.

Honkimäen tulokset osoittavat, että opettajatuutoroinnin piirissä olleet opiskelijat kykenevät säätelemään itsenäisesti omaa oppimistaan paremmin kuin ne, joilla ei tällaista ohjausta ole ollut. Samoin he arvostavat yhteistyöhön perustuvaa oppimista sekä saamaansa käytännöllistä tietoa enemmän kuin vertailuryhmä.

Tuutoroinnissa olleilla oli myös vähemmän motivaatio-ongelmia kuin vertailuryhmällä. - Ohjaus ei siis tehnyt opiskelijoista avuttomia, opettajaan tukeutuvia, vaan päinvastoin voimisti heidän omaehtoista selviytymistään, Honkimäki tarkentaa.

Tuutoroinnista hyötyä myös yliopisto-opettajille

- Uusien opiskelijoiden ryhmiä tavatessaan yliopisto-opettajilla säilyy tuore kosketus siihen, mitä opintojen aloittaminen merkitsee ja millaisia uudet opiskelijat ovat. Lisäksi tuutorina toimiminen pitää opettajan ajan tasalla myös koko laitoksen opintotarjonnasta. Opetustyön joskus liialliseksi koettu yksityisyys vähenee ja tilalle tulee yhteistyötä toisten opettajien kanssa, Honkimäki kertoo.

Honkimäki esitteli yhdessä professori Päivi Tynjälän kanssa tekemänsä tutkimuksen tuloksia viime viikolla Euroopan kasvatustieteilijöiden konferenssissa Amsterdamissa. Vuosina 2002 ja 2003 aloittaneita opiskelijoita koskevat tulokset on julkaistu kansainvälisessä Mentoring and Tutoring -lehdessä.

LISÄTIETOJA:

Sanna Honkimäki, puh. (014) 260 3325, sanna.honkimaki@jyu.fi

Päivi Tynjälä, puh. (014) 260 3219, paivi.tynjala@jyu.fi